

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Philopoemenem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

Pyrrho triumphasse memorat, omitti. Lucanis.

337. d. *Exomide*, *ἔξωμις*. Erymon vocabuli ostendit tunicam fuisse breuem, quæ brachia & manus nequaquam integeret, sed ab humeris desineret. Gellius lib. 7. ca. 12. tunicam substrictam breuemque citra humerum desinentem interpretatur. Sext. Pompeius Festus ait etiam comicum fuisse vestitum, exertis humeris. Locus Gellii huc multum facit.

339. c. *Diacem* in Græco est *σαυνεύς*. Satyra autem mordax fuit & salum genus carminis, quod sale multo perficeret homines, ut notum est. Sic autor in Pericle veteris comædiæ scriptores *σαυνεύς* *πῆσι βίαις* appellat, qui vitæ genus id sectarentur quod in acerbe exagitandis hominibus versaretur. Cæterum quod paulo ante verti Vas ad sacrificia in Græco est *σπονδίων*: quod ita verti originis causa. potes etiam in genere pro poculo accipere.

340. a. *Lysia orationi* Est apud Ciceronem hoc in B. urto.

Ibid. d. *Aut non multos consulatu ducere dignos* *ἢ μὴ πολλοὺς πρὸς τὴν πόλιν* est legendum, ut in Apophthegmatis legitur. alioqui sententiæ elegantia deperditur.

341. c. *Cato vero reuocata in mentem circuitione & ambitu Persarum* Quia Xerxe missus exercitus, Leonidam Thermopylas obtinentem circumuenit, Ephialte Malienfe iter demonstrante. Nota est historia, & apud Herodotum copiose descripta in Polymnia. Mox *ob arbores, & οἰκιστὰς*, oleastros, sed ego genus posui.

Ibid. e. *Firmanos* *Φερμάνοις*, Firmianos. Firmum colonia fuit Romanorum, deducta in initio primi belli Punici. Velleius volum. priore. Inde dicuntur Firmiani, si recte legitur, (quod tamen & ratio videtur probare) apud Liuium lib. 27. ubi horum fit mentio inter alios colonos: & apud Plin. lib. 3. c. 13. quia in Piceno fuisse indicat. Quin & apud Cic. Firmiani leguntur in 7. Philipp. & L. Tarutius Firmianus in libris De diuinatione. Amiotus *Formianiens* vertit, haud scio quid sequutus.

344. e. *Paulo minus quinquagies* Quadrages & quater, est apud Plinium, lib. 7. c. 17. & in lib. De viris illustribus.

345. a. *Sergium Galbam annos natus octoginta accusant* In Græco est *Σερβίου* mendose pro *Σερβίου*. Galba enim cognomen est Sulpiciorum: quod vel ex Suetonii Galbæ patet, si cæterorum deessent testimonia. Sergius autem nihil minus est quam prænomen, quum sit patriciæ familiæ nomen, quæ Cutilinam protulit, sed Seruius prænomen est, & huic de quo agitur Ser. Sulpicio G. Iba conuenit. Is quum prætor in Hispania Lusitanorum xxx. millia contra interpositam fidem interfecisset, à Catone est accusatus. Ex Cic. De claris oratoribus, & Suetonio quo dixi loco. Cæterum eodem in lib. Cicer. à Plutarcho dissentit, lxxxv. annos natum Catonem à vita excessisse scribens, idque Coss. L. Marcio, M. Manilio: qui in annum V. C. dcv. videntur competere, ut verum sit & quod Plin. lib. 29. cap. 1. dicit, hoc eum anno obiisse, & quod ibidem Cic. scribit, eum mortuam lxxxvi. ante suum consulatum annis. Nam de ætate Catonis

Plinius ei adfentit. Sed à Plutarcho stat Luus, Quod autem de tribus Nestoris ætatibus dicitur in Numa expolui.

346. b. *Liuius Gallum transfugam dicit illum fuisse qui fuit interfectus*. Locus est lib. 39. sed & hæc tota narratio in T. Quinctio per se firmiter est.

347. a. *Mercedem redempturorum contraxit* Xyl. vertit, *Publica mancipibus, minimis pretis locauit. veltigali summis* & annotat, *ταῖς ἱεροδοξίαις*. Liuius vltro tributa habet. Interpret, operarias vertit: ut pleraque alia non satis diligenter. Intelliguntur enim ea quæ locabantur publice, & à certis hominibus conducebantur.

348. d. *Post Pauli filium Tertiam*, Supra in Æmilii vita est, iam tum Perleo bello generum eum habuisse hunc Catonis filium. quod moneo ut illud Post non ita accipias quasi post pugnam Persicam Cato filius Tertiam duxerit: sed id vocabulum ad ea quæ supra de educatione sunt dicta, referas, nisi hic aliud, aliud ibi scripsisse Plutarchum putes: quod non videtur opus esse. Neque enim illos probo qui ut ingeniosi & acuri videantur, quæcunque occasione arrepta, mendacia errata & inconstantiam grauius scriptoribus obiciunt Ego explicando potius, aut (si omnino defendi non possim) excusando tueri ista debere quemuis gratum & candidum lectorem puto: nedum in scripto nodum querere.

249. f. *Clarus vir C. Aquilius* Hic locus facit ad emendandos Gellii libros. in quibus lib. 7. cap. 14. hac de re sic legitur. Et in senatum quidem introduci, interprete sunt vsi Cæcilio senatore. Legendum C. Acilio quod facile, sicut & mendæ occasio apparet. Quibus Coss. Romam venerint, non satis mihi constat. Otropus autem Attica vrbs est, ad Euripum sita, è regione Chalcidis Euboicæ. Hanc ad penuriam redacti bello Macedonico Athenienses quum diripissent iniuste, à Sicyoniis (quibus à Græcis cæteris erat iudicium permissum) multa eis quingentorum talentorum est irrogata: cuius deprecandæ causa Carneades cum reliquis Romam missi legati, Cætera apud Pausaniam quære, in A. hæcicis.

350. b. *Filium à literis Græcis reuocans* Xyl. *Adfiliū Græcas literas calumnians*: annotatque, Quandocunque, inquit, istagens suas literas dabit, omnia corrumpet. Hæc & alia in hanc rem verba Catonis extant apud Plinium lib. 29. cap. 1. sicut & hæc quæ de medicis sequuntur.

352. c. *Huic modo cor soli est* Xyl. vertit, *Solus habet mentem*. & annotat, Versiculus est Homeri ex lib. 10. Vlyssæ de Tiresia, qui solus inter omnes umbras apud inferos saperet. Ista Cato reliques nihil esse nisi umbras ducum existimabat, si cum Scipione Æmiliano conferrentur.

Ibid. f. *Catonis Philosophi* Eius qui Vticensis, idem & minor dicitur: cuius vita suo loco sequitur.

354. c. *Atqui multa Hesiodus* In opere De agricultura: Homeri versus sunt lib. Vlyssæ 14.

355. a. *Paratum eorum quæ non appetit* Xyl. vertit, *Quibus opus non habet*. & annotat, *ὅν τι οὐκ ἐπιθυμῶν*. oux omisi. puto enim redundare, & sensui cbesse.

IN PHILOPOEMENEM ANNOTATIONES

nes Guil. Xylandri & Herm. Cruferii,

interpretum.

PHILOPOEMEN T. Quinctii æqualis fuit, cum quo à Plutarcho comparatur mortuus est eodem quo Annibal anno, V. C. nimirum d lxxi. Multa de eo sunt apud Polyb. lib. 2. & 11. apud Liuium lib. 38. & 39. apud Pausaniam in Arcadicis.

356. c. *Cassander Mantinea summa nobilitate fuit* Apud Pausaniam in Arcadicis, & (qui hunc sequutus videtur) Suidam in Philopœmene, Cleander est scriptum: & pro Crauside, Craugis: pro Ecdemo, Ecdelus: pro Demophane, Megalophanes. *Καὶ οὗτος* autem & Cassander, vnico S. recte scribi, cum ratione constat, tum Græcorum autoritate Grammaticorum, qui Cassandram duplicato S. scribi Æolice affirmant: inter quos est Iliacius Tzetzæ. Id obiter moneo, propter quosdam sciolos. Ista in Pyrrho promissæ in Græco scribitur: sed opinor, librarii culpa, ut multa id genus alia.

Ibid. d. *Aut Homerus* Locus est Iliadis libro nono.

Ibid. e. *Romanus vero quispiam celebrans eum* Idem est apud Pausaniam, vltimum eum Græcorum benefactorum fuisse.

Ibi. f. *Ipsum facilitatem & simplicitatem* *ἰσχυρὰ* est in Græ-

co, & *ἀπλότητα* Guatinus, Indumentorum tenuitatem & frugalitatem: neque verba neque sensum reddens. Quod enim responsio hospiti data attinebat ad pallii vilitatem & qua ipse errorem mulieris per iocum excusat.

357. b. *Atque hæc in circulis de Philopœmene referuntur* Xyl. vertit, *Hæc ita in confabulationibus de eo dicuntur*. Et annotat: *ῥηταῖς*, otiosis & non seriis colloquiis, sed qualia animi causa instituuntur. Guatinus per lusum res dicit. Alias *ῥηταῖς* Græcis disputationem de rebus grauibz scholasticam esse, quod & Cicero sit imitatus, non sum ne cense.

358. d. *Vinitoribus aut aratoribus* *Βουλαῖς* Guatinus, bulci: quasi si non etiam tum boues agerentur quum arator.

358. d. *Postquam vero subueniens rex Antigonus* Tota res copiose describitur apud Polybium ad finem libri 2. Refert & Pausanias ad finem fere octauo, ubi est mendum in voce *Σικανία*, quum debeat esse *Σικανία*, fol. Ald. 220. vers. 1. Memit huius Sellasia, & conflictus istius, etiam Liuius lib. 34.

359. b. *Vtrumque semur eum simul vnica ansig tur iaculo ammentato* *διελκύντα διὰ μέρους ὁμοῦ τῆς μύτης ἐκαστοῦ ἢ ὡς μεταχύνειν*. Guatinus, *Sub natibus vtrō per crura vtrumque telo*

transuerberatur. Puto eum *μισαγκύλη* mendosam vocem, sub natibus, vertisse. Ipse *μισαγκύλη* legi, ommissa præpositione ε. Est autem *μισαγκύλη*, amentatum telum, id est in medio funem habens, quo is tenet qui librat & ei aculatur. Ita fere Scholiastes Euripidis, in versum qui est prope finem Andromachæ: Οἷον, *μισαγκύλη*, ἔκλυπ' ὁ μὲν ὁδοῖ. quæ & Eustathii in secundo Iliadis librum de eadem voce commentationi præfero. Difficilius ergo potuit iterum extrahi, vel propter anulum istum, cui in medio hastæ funis immitteretur. Metaphorice quidem res etiam Gellius meminit, l. 10. c. 25. & Menandri versus apud Plutar. ad finem libelli De propria laude. Pausan. & Polyb. paulo aliter hunc casum narrant, quos contulisse est incundum. Interpres certe locum hunc male extulit.

361. a. *Calicum & paterarum*] Xyl. vertit, *Calicum & vasorum quæ considerentur*, annotatque *καλίκων καὶ πτερύγων*. Certe hic locus videtur impugnare quod vulgus grammaticorum ait *ἡνικα* esse vitrea pocula. Non enim existimo comminuta vitra ad inauranda aut argentanda atma fecisse: & *ἡνικα* vasa pulchre celata hic intelligere malim, ab artifice Thericle, & opificio dicta, non autem materia. Thericlis meminit Plinius l. 16. c. 40. & supra in Paulo Plutarchus inter aurea Persei vasa Thericleorum meminit.

Ibid. b. *Sicut Achillem induxit Homerus &c.* Initio lib. 19. Iliad. s.

Ibid. e. *Bellum ea tempestate Achæis erat cum Machanida &c.*] Hanc totam rem luculenta narratione explicat fragmentum Polybii quod de libro vndecimo adhuc superest.

362. b. *Fama est ludicro Nemeorum*] Est apud Pausan. quoque, sub finem fere Arcadicorum.

Ibid. e. *Siquidem Macedonum rex Philippus*] Meminit huius rei Iulianus in fine lib. 29.

363. c. *Atqui quis regem (inquit) hoc ætatis suspiciat non opus edentem*] Xyl. vertit, *Quis vero, inquit, regem muretur, qui iam magnonatu medietur adhuc, nibi proferi?* Ibi hanc annotat, Metaphora sumpta ab oratoribus & poetis.

Ibid. d. *Aristenem*] Videtur is esse qui apud Liuium li. 32.

& 34. vitiose legitur Aristhenus & Aristæus: & quidem initio fragmenti Polybii de l. b. 17. itidem a *εὐστρατὴς* dicitur, Quod autem hic ait, eum a Philopœmene dissensisse in rebus, facile ex Liuii & Polybio intelligimus, & ipse infra docet: sicut & hoc, Philopœmenem alieno fuisse à Romanis animo.

Ibid. e. *In quem dux ilico designatus.*] Historia hæc tota copiose est apud Liuium descripta lib. 35.

Ibid. f. *Et apud Platonem est*] Libro 4. De Legibus.

365. d. *Exules prætor in urbem reduxit*] τὰς μὲν φυγὰς pro *νῆς* μὲν φυγὰς dixit. Ita in Quinctio etiam loquutus est.

366. c. *Quum M. Atilius consul Romanus*] Xyl. vertit, *M. Atilius Glabrio*, & annotat, Egregie Guarinus, & magna fide. Post hæc Romanorum consule Manlio, quum Antiochum, &c. Scilicet ita lector expeditur, & h. storiam discit. In Græco, *Μανίου δὲ τὸ πρῶτον ἱππάρχου*, &c. Manius autem prænomen est, quod ita notatur M: non Manlius. & alioqui prænomina sola ponit Plutarchus interim, vt sape Titum vocat, T. Quinctium Flaminium dicens: & M, pro M' Curio: P. pro P. Villio, in vita Quinctii. Ita hic (vt & sub finem) M, Atilius Glabrio innuitur, qui apud Thermopylas Antiochum superavit. Autor Liuius initio 36. Appianus, & ipse in Flaminio Plutarchus. Itaque nomen addidi perspicuitatis causa. Id etiam quod sequitur, non recte ille reddidit.

Ibid. d. *Inuida quadam fortuna ad vitam præstavit*] Xyl. vertit, *Indignatio*, & annot. Nemesis, quæ vlcisci solet si quid arrogantius sit, aut ibi fortuna vel bonis nostris superbimus.

Ibid. e. *Hinc vicum velle (Colonidem vocant) occupare*] Hæc est etiam apud Liuium narratio, lib. 39. sed Coronem habet, pro Colonide.

368. b. *Ceterique quotquot necandum Philop. censuerant*] Guarinus, *vitro vitam finire*: vt legisse videatur, *ἡ αὖ τῶν ἀντιπαρασπονδῶν*. Meus codex *ἡ αὖ τῶν* habet, quod ad Achæos refertur idque quia rectius esse censebam, sequutus sum.

Ibid. e. *Polybii*] Hic est eximius ille historiarum scriptor, præceptor Africani Scipionis iunioris: cuius partem operum habemus.

IN T. QVINCT. FLAMINIVM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Crusarii, interpretum.

Quinctius à voce quinctus, hæc à quinque deducta videtur: vt rationem quoque cum antiqua scriptura consentire appareat. quo libentius eam retinui, quamvis obsoletam. Scribo etiam Flaminius, ideo potissimum vt inter Flaminios, quod est nomen plebeiorum, & hos Flaminios cognomento patricios, discrimen pateat. Error enim eius qui libellum De viris illustribus condidit, est recte à Sgonio refutatus. quum Liuius palam ostendat, patricium fuisse T. Quinctium hunc: is autem C. Flaminius, qui consul ad Thrasymenum lacum bello Annibalico perit & quem patrem huius fuisse autor iste affirmat, plebeius fuerit. quod cum aliunde patet, tum ex Ciceronis Lucullo, ubi is tribunus plebis legem agrariam tulisse dicitur. Alioquin haud me præterit, apud Festum à Flamine Flaminio derivari. De ætate autem Quinctii nostri satis constat. Quid enim nobilius bello Philippico? Consul fuit aduersus eum missus anno V. C. DLVI.

369. d. *Narniam & Cassiam*] In Græco est *Ἀρνείαν*, & *Κασσάνειαν*, neutrum in Italia inuenio, sed, vt scripsi, *Ναρνίαν*, & *Κασσάνειαν*. Sane Liuius lib. 27. has inter triginta Romanorum colonias refert: & quidem Marcello etiamnum viuentem. auctas deinde scribit circum hæc tempora: sed paulo aliter.

Ibid. *Tribunatus plebis, pratura*] Liuius non longe ab initio lib. 32. de hac petitione loquens, tribunatus mentionem omisit, quem ne petere quidem patricio leges permittebant. Nam quod aliquando non patricio modo, sed etiam consulares fuerunt tribb. plebei, huc non attinet. Plutarchum idem sensisse cum autore libri De viris illustribus, suspicari hinc aliquis pollet: nisi forte in genere omnes magistratus, qui ante consulatum obirentur, exposuit.

Ibid. *Studii harum coloniarum succinctus*] Xyl. vertit, *Colonis studiose adiuantibus*, & annotat, Guatinus, Statimque in petitione consulatus, prona in se habuit suffragia *πρὸς ἀπὸ κατηρυσμένων ἐξ ὧν μετέδωκε* quod à Guarini verbis longissime abest. *κατηρυσμένων* inter alia esse sepe coloniam, scitur: suffragium, nunquam, tamen si ne id quidem satis sit Guarino futu-

rum. Potuerunt autem, vt obiter dicam, coloni eum vel fauore vel amicorum suffragiis conciliandis iuuare ne dicam, probabile esse, plerisque eorum ius suffragii in comitiis centuriatis (quibus Cossicreabantur) habuisse.

Ibid. *Tribunus plebis Fulvius & Manlius*] Xyl. vertit, *Fulvius autem & M. Curio* & annotat. *Τῶν δὲ πρὸς Φούλκιον καὶ Μαννίον*, falso pro *Μαννίον*. Errorum libri Guarinus & Amiotus sequutus est, quem nos & tollimus, & quod fuit addendum nomen prænomini, ex Liuii addimus.

Ibidem e. *Philippo enim, &c.*] Locus hic totus est à Guarino peruersus.

370. a. *P. Iulium*] Xyl. vertit, *P. Villium*, annotatq. Addidi & hic nomen ex Liuii. Nam P. Iulium apud Guatinum falso est scriptum: & infra Villius diserte nominatur.

Ibidem b. *Duce Scipione*] In Græco quidem hoc etiam ad Aladrubalem refertur, quem tamen à Liuii & Nerone Coss. superatam satis constat.

Ibid. c. *Complures iam dies ostium Apis fluminis*] Apud Liuium est Aoum vtunque iis in locis inuenias apud geographos, vt in Stephano de urbibus annotatum est nobis. Sane Strabo lib. 7. plane eos coniungit vt proximi fuisse videantur, & Liuius 31. Apis fluminis mentionem habet.

Ibid. d. *Erant qui ducere Quinctium, &c.*] Xyl. vertit, *Consulebant Quinctio sui vt expedito & facili itinere per Dassaretios iuxta Lycum amnem copias circumduceret*, & annotat, Male hoc reddiderat Guarinus, & pro Lyco Lyngum reposuerat, non Græcum librum & veritatem, sed mendosum Liuii codicem sequutus. Locus autem is recte legitur lib. 31. Ad Lycum statua posuit prope flumen Begum: inde frumentatum circum horrea Dassaretiorum mittebat.

371. d. *Alii intra Thermopylas incolentes Græci*] Xyl. vertit, *Et Græci qui intra Pylas habitabant*: Et annotat: Eadem Thermopyla etiam appellabantur. Qui loci notitiam habere cupiunt, Strabonem lib. 9. & vero Liuii descriptionem li. 36. pulcherrimam legant.

372. a. *Brachylleis*] Liuius libro 33. Barcellam nominat: